

JUSTITSMINISTERIET

Folketingets Indfødsretsudvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 12. december 2011
Kontor: Indfødsretskontoret
Sagsnr.: 2011/301-6
Sagsbeh.: kth

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 12 til lovforslag L 11 om indfødsrets meddelelse, som Folketingets Indfødsretsudvalg har stillet til justitsministeren den 5. december 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Tom Behnke (K).

Morten Bødskov

/

Dorit Hørlyck

Spørgsmål nr. 12 fra Folketingets Indfødsretsudvalg til lovforslag L 11 om indfødsrets meddelelse:

”I forlængelse af L 11 – svar på spørgsmål 5 og 6 bedes ministeren redegøre for, om det er muligt at foretage ændringer af den danske indfødsretslovgivning, således at Danmark i lighed med Norge får mulighed for at stille sager om tildeling af statsborgerskab i bero i de tilfælde, hvor en ansøger, der har søgt dansk statsborgerskab, er under mistanke for at være til fare for landets sikkerhed. Hvis ikke det er muligt for Danmark at foretage denne ændring uden at være i strid med FN’s konvention om begrænsning af statsløshed, bedes ministeren redegøre detaljeret for, hvorfor denne praksis så er mulig i Norge.”

Svar:

Som led i den tidligere integrationsminister Søren Pinds undersøgelse af rækkevidden af artikel 1 i FN’s konvention af 1961 om begrænsning af statsløshed kontaktede det tidligere Integrationsministerium i juli 2011 en række europæiske lande, herunder Norge, med henblik på en afklaring af landenes anvendelse og fortolkning af konventionen.

Det følger af besvarelsen af 25. august 2011 fra Det Kongelige Barne- Ligestillings- og Inkluderingsdepartement, at man ikke i Norge kender til sager, hvor en ansøger om norsk statsborgerskab har været omfattet af FN’s konvention af 1961 om begrænsning af statsløshed samtidig med, at den pågældende har været vurderet til at være en fare for rigets sikkerhed.

Af statsborgerskabslovens § 7, 2. led, følger, at en ansøger ikke har ret til statsborgerskab, såfremt hensynet til rigets sikkerhed taler herimod. Statsborgerskabslovens § 30, 2. led, giver hjemmel til at stille ansøgninger om norsk statsborgerskab i bero i de tilfælde, hvor ansøgeren er under efterforskning for et strafbart forhold, som kan få betydning for ansøgningens udfald.

Det Kongelige Barne- Ligestillings- og Inkluderingsdepartement har i besvarelsen understreget, at det, såfremt der opstår en konflikt mellem statsborgerskabslovens § 7, 2. led, og FN’s konvention af 1961 om begrænsning af statsløshed, fremgår af statsborgerskabslovens § 3, at konventionen går forud for bestemmelsen i statsborgerskabsloven.

På baggrund af den brede enighed blandt de adspurgte lande og UNHCR om, at de kontraherende stater efter konventionen er forpligtet til at meddele statsborgerret til personer født statsløse på statens territorium, og at meddelelse af statsborgerret alene kan gøres afhængig af de betingelser, der er anført i konventionens artikel 1, stk. 2, herunder at en person alene vil kunne nægtes statsborgerret, såfremt den pågældende er *fundet skyldig* i en forbrydelse mod statens sikkerhed, er det Justitsministeriets opfattelse, at det vil være i strid med konventionen at stille ansøgninger om erhvervelse af dansk indfødsret fra statsløse personer født i Danmark i

bero i de tilfælde, hvor Politiets Efterretningstjeneste måtte vurdere, at ansøgeren kan være en fare for landets sikkerhed.